

tentē filiū q̄ patrē putetis: ex eo q̄ dixit: suscita me: q̄ ipse se suscitare nō possit: b̄ enī suscitauit qd̄ mori poterat: id est caro mortua est: caro suscitata ē. Ne tñ putet q̄ deus p̄ christi potuit suscitare christū: id est carnē filij sui: et ipse christus: cū v̄bum sit dei equale p̄ri: nō poterat carnē suā suscitare: audite ex euāgelio: Soluite tēplū h̄: et in tri duo suscitabo illud. Hoc autē euāgelista ne etiā inde dubitarem: dicebat: in q̄t̄ d̄ tēplo corpis sui. Et resuscita me et reddam illis.

In hoc cognoui qm̄ voluisti me: qm̄ nō gaudebit inimicus meus super me. Quia gausi sūt iudei: qm̄ vident christū crucifixū: implese se arbitrati sūt volūtātē nocēdi: effectū fructus seuitie sue. Viderūt xpm̄ in cruce p̄dētē: agitauerūt caput: si filius dei ē descendat d̄ cruce. Nō descendebat q̄ posat: nō potētā demonstrabat: s̄ patientiā docebat. Si em̄ h̄ illi dicētib̄ d̄ cruce descenderet: q̄si insultātib̄ cessisse videret: et victus opprobria tolerare nō potuisse crederet: magis māsit in cruce illi insultātib̄: fixus illis nutātib̄. Iō enī et caput agitabant: q̄ vō capiti nō iberebāt. Vocuit nos plane ille patientiā. Nā qd̄ ē forti fecit q̄ noluit facere qd̄ iudei puocabāt: Nō est em̄ potētus de sepulchro surgere: q̄ d̄ cruce descendere. Qm̄ nō gaudebit inimicus meus super me. Gausi sūt et tūc: surrexit christus: glificatus est christus. Vidēt mō in hōie ipsi p̄uerti gen̄ hūanū: mō insultēt: mō caput agitēt: imō iā caput figāt: aut si agitāt caput: stupendo et mirādo agitēt. Nō em̄ dicūt: nunquā forte ille ē quē dixerūt Moyses et p̄phetae: Be illo em̄ dixerūt. Sic ovis ad imolandū ductus ē: et sic agnus corā tōdente: se sine voce: sic nō aperuit os suū: vulnerib̄ ei⁹ sanati sum⁹. Videm⁹ enī: q̄ crucifixus iste ducit post se gen̄ hūanū: et sine cā dixerūt p̄res n̄ri: occidam⁹ eū: ne seculū post illū p̄rgat. Forte nō post eū p̄geret: si nō esset occisus. In h̄ cognoui qm̄ voluisti me: qm̄ nō gaudebit inimicus meus super me. Adē autē propter innocentiam meā suscepisti. Clere p̄ innocentiam: p̄ integritatē sine pctō: reddidit sine debito: flagella sine merito: p̄ innocentiam meā suscepisti me. Et confirmasti me in conspectu tuo ieternū. Confirmasti me in conspectu tuo: infirmasti ad t̄ps. Confirmasti in conspectu tuo: infirmasti in conspectu hoīm. Quid q̄: Laudes illi: gloria illi. Benedictus d̄ns de⁹ israel. Ille est enī de⁹ israel: de⁹ n̄ri: deus Jacob. de⁹ minorū filij:

de⁹ minoris ppli. Nemo dicat: de iudeis h̄ dixit: Nō sū ego isrl. Magis iudei nō sūt israel. Maior enim filius: ipse est ppl̄s reprobat⁹: minor ppl̄s dilectus. Maior fuit minori: mō impletū est: mō fr̄es nobis seruiūt iudei: tāq̄ capsarij n̄ri sūt: studentibus nobis codices portāt. Audite in q̄ nobis iudei seruiūt: et nō sine cā. Cayn ille frater maior q̄ occidit miōrē fratrem accepit signū ne occideretur: id est vt maneat ipse ppl̄s. Apd̄ illos sūt p̄phetae et lex: in qua lege et in quib⁹ p̄phetae christus p̄dicat⁹ est. Qm̄ agim⁹ cū paganis: et ostendim⁹ h̄ euenire mō in ecclia xpi: qd̄ an̄ p̄dictū ē de noie xpi: d̄ capite et corpore xpi: ne putet nos finisse illas p̄dicatōes: ex his reb̄ q̄ acciderūt q̄s existimant nos p̄scipisse quasi future eēt: p̄ferim⁹ codices iudeorū. Nempe iudei inimici n̄ri sūt: de charit̄ inimici p̄uincit aduersari⁹. Oia enī d̄ns distribuit: oia p̄ salute n̄ra ordinauit. P̄dixit an̄ nos: impleuit h̄ t̄pe n̄ro. Et q̄ nōdū: impleuit: impleturus est: Ita tenem⁹ redditorē: vt credam⁹ debitorem. Quia et illa q̄ nōdū dedit: dabit. Sicut ea q̄ nōdū dederat: dedit. Si q̄s p̄bare vult vbi sint scripta: legat Moysen et p̄phetas. Si aliq̄s p̄strepit inimicus et dicat: vos vobis p̄phetias finistis: p̄ferant codices iudeorū: q̄ maior fuit miōri. Ibi legāt ista p̄dicta q̄ mō videm⁹ impleta: et dicam⁹ oēs: Benedictus d̄ns deus israel. A seculo et in seculū: et dicet omnis ppl̄s fiat fiat.

Explicit Tractatus de ps. XL

Incipit Tractatus de ps. XLI

Prefatio.

Olim est vt desiderat aia n̄ra in verbo dei gaudere vobiscū: et in illo vos salutare q̄ est n̄ri adiutorij salutare. Qd̄ q̄ d̄ns dat audite p̄ nos: et in illo exultate nobiscū in f̄mōe ei⁹: et in veritate et in caritate ei⁹. Psalmū enī suscepim⁹: d̄ q̄ loqundū ē vobis cōgruū desiderij nostruz. Cepit enim iste psalm⁹ a sancto quodā desiderio: et ait qui sic cantat. **E**xpositio psalmi.

Quādamodū desiderat ceruis ad fontes aquarū: ita desiderat aia mea ad te deus. Quis ē qui sic cātat: Si volum⁹ nos sumus. Et qd̄ q̄ras extra q̄s nā sit: cuz in tua p̄tate sit esse qd̄ queris. Tñ nō v̄n̄ h̄o est: s̄ vnū corp⁹ est. Corp⁹ autē christi ecclia est: Nec in oib̄ q̄ intrāt eccliam inuenit tale desiderij: s̄ tñ q̄cūq̄ suauitatē d̄ni gustauerit: et qd̄ eis sapit agnoscūt in cātico: nō putēt

Alia lra. 101

se solos eē: s̄talia semia sparsa credant in agro dñico. toto orbe fraz: et cuiusdā vni-
 tat̄ ch̄ristiane eē vocē hac. Quēadmodū
 desiderat ceruus ad fōtes aq̄z: sic deside-
 rat aīa mea ad te de⁹. Et q̄dē nō male itel-
 ligīt vox esse eoz qui cū eēnt cathecumini:
 ad grām sancti lauacri festināt. Un̄ z solē-
 niter cantat̄ hic psalm⁹: vt ita desiderēt fō-
 tē remissiois pctōz: quēadmoduz deside-
 rat ceru⁹ ad fōtes aquaz. Sit hoc. Habe-
 atq; locū intellect⁹ iste in ecclesia z veracem
 solēnē. Uerūt̄ frēs: videt̄ mihi etiā in ba-
 ptismate fidelib⁹ nōdū esse satiatū tale de-
 sideriū: s̄ fortassis si norūt vbi pegrināt: et
 quo eis trāscundū sit: etiā ardētius inflam-
 mant̄. Beniq; titul⁹ ei⁹ est. **In finē in-
 tellect⁹ filijs chore. Psalm⁹.** Fili-
 os chore iuenum⁹ in alijs psalmoz titulis:
 z iā tractasse nos meminim⁹: et locutos eē
 quid sibi hoc nomē velit. Ita tñ nūc com-
 memorād⁹ est iste titul⁹: vt nō nobis quasi
 p̄iudicet qd̄ iā dixim⁹: vt deinceps si dica-
 mus. Nō enī vbiq; diximus oēs affue-
 rūt. Chore aliq; hō fuerit sic fuit: habuerit
 q; filios qui appellarent̄ filij chore: nos tñ
 arcanū sacramēti scrutemur: vt nomē h̄ in
 mysterio qd̄ grauidū ē pariat. Magni enī
 sacramēti res est: vt ch̄ristiani appellent̄ fi-
 lij chore. Un̄ filij chore: filij spōsi: filij chri-
 sti. Vicunt̄ enī ch̄ristiani: filij spōsi. Qua-
 re ḡ chore ch̄rist⁹: Quia chore interpretatur
 caluaria. Multo remot⁹ est h̄. Querebā
 q̄re chore ch̄rist⁹: intētius q̄ro quare chri-
 stus ad caluariā ptinere videat̄. Nōne iaz
 occurrit in loco caluarie crucifixus: Oc-
 currit oīno. Ergo filij spōsi: filij passiois il-
 lius: filij redēpti sanguie illi⁹: filij crucis il-
 lius portātes in frōte qd̄ inimici in loco cal-
 uarie fixerūt: appellant̄ filij chore: illis can-
 tat̄ iste psalmus. Intellectu excitemur: z si
 nobis cantat̄: intelligam⁹. Qd̄ intellecturi
 sum⁹? In quē intellectū psalm⁹ iste cātat̄?
 Audeo dicere: Inuisibilia aūt ei⁹ a creatu-
 ra mūdi p̄ ea q̄ facta sūt itellecta sp̄iciūt̄.
 Eya frēs auiditatē meā capite: desideriu⁹
 h̄ meū cōicite: sil amem⁹: sil in hac siti ex-
 ardescam⁹: simul ad fontē itelligēdi curra-
 mus. Desideremus ergo velut ceru⁹ fon-
 tem: excepto illo fonte quē p̄pter remissio-
 nē pctōz desiderāt baptisādi: z iā baptisa-
 ti desiderem⁹ illū fontem: de quo scriptura
 alia dicit: Qm̄ apud te est fons vite. Ipse
 enī fons z lumē est: qm̄ in lumie tuo vide-
 bim⁹ lumē. Si z fons est: z lumē est: merito

z intellect⁹ est: qz z satiat aīam auidā sitien-
 di: z oīs qui itelligit luce quadā nō corpo-
 rali: nō carnali: nō exteriore: s̄ iteriore illu-
 strat̄. Est ḡ frēs qdā lux int⁹: quā nō habēt
 qui nō intelligūt. Un̄ iā eos qui desiderāt
 hūc fontē vite: z inde aliqd̄ carpūt: alloq̄t̄
 Ap̄ls obsecrās z dic̄: Ut nō iā ambulet̄ si-
 cut z gētes ambulāt in vanitate mētis sue:
 obscurati itelligētia: alienati a via dei: p̄r
 ignorantia q̄ est in illis p̄pter cecitatē cor-
 dis ipoz. Si ergo illi obscurati sūt itelligē-
 tia: id est qz nō intelligūt obscurant̄: ergo
 qui intelligūt illumināt̄. **Curre ad fontes:**
 desidera aquaz fontes. Apud deū ē fons
 vite: z insiccabilis fons: in illi⁹ luce lumen
 inobscurable. Lumē h̄ desidera: quēdam
 fontē: quoddā lumē: quale nō norūt oculi
 tui: cui lumini vidēdo ocul⁹ interior p̄pa-
 rat̄: cui fonti hauriēdo sitis interior inarde-
 scit. **Curre ad fontē: desidera fontē:** sed no-
 li vtcūq; noli vt qualecūq; aīal currere: vt
 ceruus curre. **Quid ē vt ceru⁹?** Nō sit tar-
 ditas i curredo: ipigre curre: ipigre deside-
 ra fontē. Inuenim⁹ enī insigne velocitatis
 in ceruo. Sed forte non hoc scriptura so-
 lū nos in ceruo p̄siderare voluit: s̄ z aliud
 audī. Quid aliud est in ceruo: Serpentes
 necat̄: z post serpentū interemptionē ma-
 iori siti iardescit: pemptis serpētib⁹ ad fon-
 tes acrius currit. Serpētes vitia tua sunt:
 p̄sume serpētes iniquitatis: tūc ampl⁹ desi-
 derabis fontē veritatis. Auaricia forte in
 te tenebrosū aliquid sibilat: et sibilat ad-
 uersus verbū dei: sibilat aduersus prece-
 ptum dei. Et quia tibi dicitur contemne
 aliquid ne facias iniquitates. si maui⁹ fa-
 cere iniquitatē: q̄ aliquod cōmodū tempo-
 rale contemnere: morderi eligi a serpente:
 q̄ perimere serpentē. Cum ergo adhuc fa-
 ueas vitio tuo: cupiditati tue: auaricie tue
 serpenti tuo: quando inuenio te i tale desi-
 derium quo curras ad fontē aquaz? Qm̄
 concupiscis fontem sapientie: cum adhuc
 labores in veneno malicie: Interfice in te
 quicquid contrarium est veritati: et cuz te
 videris tanq; vacare a cupiditatibus per-
 uersis: noli remanere quasi nō sit quod de-
 sideres. Est enī aliquid quo te tollas: si iaz
 egisti in te: vt non sit impeditor contra te.
 Bicturus enī es forte iam mihi si ceruus
 es: deus nouit: non me iam auarum: non
 me cuiusq; rem concupiscere: nō adulteri⁹
 cupiditate flagrare: non cuiusq; odio in-
 uidiatq; tabescere: et cetera huiusmodi:

dictur es nō hēo h: z q̄ris forte vñ delecte
ris. **B**esidera ad fontes aq̄z: hz de^o vñ te
reficiat: z impleat venietē ad se sitietē p^o inf-
emptionē serpētū tāq̄ velocē ceruū. Est
aliud qd̄ aiaduertas i ceruo. Tradit cer-
ui: z a q̄busdā etiā visū sūt. Nō em̄ d̄ illis ta-
le aliqd̄ scriberet nisi antea videret. **B**icū
tur q̄ ceruū qm̄ in agmie suo ambulāt: vel
qm̄ natādo alias terraz ptes petūt: onera
captū suorū sup se iuicē ponē: ita vñ p^o p^o
dat: z sequit̄ q̄ sup eū capita ponāt: z sup
illos alij p̄seqntes: z deinde alij donec ag-
me finiat. Ille aut vñ q̄ pōd^o capitis in p-
matu portabat: fatigat^o redit ad postero-
ra: vt ali^o ei succedat q̄ portet qd̄ ille porta-
bat: atq̄ ille fatigationē suā recreet posito
capite: sic ceteri ponebāt. Ita vicissim por-
tādo qd̄ graue ē: z viā peragūt: z iuicē nō
deserūt. Nōne q̄sdā ceruos alloq̄t. **A**plus
dicēs: Inuicē onera v̄ra portare: z sic ad-
implebitis legē ch̄usti. **T**alis q̄ ceru^o in fi-
de p̄stitū^o: nōdū vidēs qd̄ credidit: cupi-
ens intelligere qd̄ diligit: patit̄ z d̄ios: nō
solū ceruos obscuratos i itelligētia: i tene-
bris interiorū p̄stitutos: vitioz cupidita-
te cecatos: insup insultātes z dicētes homi-
ni credēt: z qd̄ credit nō ostēdēt: vbi ē de^o
tu^o. **Q**uid q̄ iste ceru^o fecerit q̄ v̄ba au-
diam^o: vt z si possum^o faciam^o: **P**rimo ex-
p̄sit sitim suā: quēadmodū inq̄t ceru^o desi-
derat ad fontes aq̄z: ita desiderat aīa mea
ad te de^o. **Q**uid si ceru^o ad fontes aq̄z la-
uādi cā desiderat: **T**ū q̄ bibēdi aut lauā-
di nescim^o: audi qd̄ seq̄t: z noli q̄rē. **S**i
tuit aīa mea ad deū viuū: **Q**d dico
quēadmodū ceru^o desiderat ad fōtes aq̄z
ita desiderat aīa mea ad te de^o: h̄ dico: siti-
uit anima mea ad deū viuū. **Q**uid situit:
Qn̄ veniā z apparebo aīa faciē dei
Hoc ē qd̄ sitio: venire z apparere. Sitio in
peregrinatione: sitio i cursu: satiatōz in ad-
uētu. **S**z qm̄ veniā: **E**t qd̄ cito est deo: tar-
dū est desiderio. **Q**n̄ veniā z apparebo aīa
faciē dei: **E**x illo desiderio ē z h̄ ex q̄ clama-
bat alibi: **T**ūa petij a dño: hanc req̄rā: vt
inhabitē i domo dñi p̄ oēs dies vite mee.
Quare h̄: **E**t p̄tepler iqt̄ d̄lectationē dñi.
Qn̄ veniā z apparebo aīa faciē dñi. **I**nte-
rim dū meditor: dū curro: dū i via sū: ante
q̄ veniā: aīa appareā. **F**uerūt mihi
lachryme mee panes die ac nocte:
Cū dicat mihi p̄ singlos dies vbi ē
de^o tu^o. **F**uerūt mihi inq̄t lachryme mee:
nō amaritudo: h̄ panis suaues erant ip̄e la-

chryme: sitiēs illū fōtē qz bibē nōdū poterā
audi^o meas lachrymas māducabā. **N**ō
enī dixit: facte s̄ mihi lachryme mee panes:
ne ip̄as desiderasse videret sic fontes aq̄z:
h̄ fuata illa siti q̄ rapior: fuata illa siti q̄ iar-
desco ad fontes aq̄z: panes mihi facte sūt
lachryme mee dum differor: z vtiq̄ man-
ducādo lachrymas suas: sine dubio plus
sūt ad fōtes. **B**ie q̄ppe ac nocte facti s̄ mi-
hi lachryme mee panes. **L**ibū istū q̄ panis
d̄: die comedūt hoies: nocte dormiūt: pa-
nis lachrymaz z die z nocte comedūt: siue
totū tps accipias diē z noctē: siue diē itel-
ligas p̄ h̄ seculi p̄speritate. noctē v̄o p̄ h̄
seculi aduersitate. **S**ive inq̄t in p̄speris re-
bus seculi: siue i aduersis reb^o secl̄: ego de-
siderij mei lachrymas sūdo: ego desiderij
mei auiditatē nō desero. **E**t cū i mūdo bñ
mihi ē: male ē: aīq̄ apparebo aīa faciē dei.
Quid q̄ dicit: **Q**uasi ḡtari me cogi: si aliq̄
h̄ secl̄ p̄spitas riserit: nōne deceptorā ē:
Nōne fluxa: caduca: mortal̄: **N**ōne t̄palis
volatica: trāsitoria: **N**ōne pl^o h̄ns decepti-
onis q̄ dilectatōis: **L**ur q̄ n̄ z in ip̄a fiāt la-
chryme mee panes: **S**i qd̄ z cuz felicitas
secl̄ circūfulget: q̄ diu sum^o i corpe p̄gri-
namur a dño: z d̄ mihi q̄tidie: vbi ē de^o tu-
us: **Q**uia pagan^o si h̄ mihi diceret: si illi et
ego possū dicere: vbi ē de^o tu^o: **B**en̄ q̄ppe
suū digito oñdit. **I**ntēdit em̄ digitū ad ali-
quē lapidē z dic̄: ecce ē de^o me^o: vbi est de^o
tu^o: **L**ū lapidē i misero z erubuerit q̄ demō-
strauit: tollit oclm̄ a lapide: suspicit celū: z
forte i solē digitū intēdēs: itēz dic̄: ecce de-
us me^o: vbi ē de^o tu^o: **I**nuēit ille qd̄ ostēde-
ret oculis carnis: ego aut nō q̄si nō habeo
quē oñdam: h̄ nō hz ille oclm̄ qd̄ oñdaz.
Potuit em̄ ille oculis corpi sui ostēdere
deū suū solē: qd̄ ego oculis oñdaz solis cre-
atorē: **V**erūtū audiēdo q̄tidie: vbi ē de^o tu-
us: z in lachrymis meis q̄tidiais pass^o: die
ac nocte meditat^o sū: qd̄ audiui: vbi ē de^o
tu^o. **Q**uesiui etiā ego ip̄e deū meū: vt si pos-
sem: n̄ tm̄ crederē: h̄ aliqd̄ z viderē. **V**ideo
enī q̄ fecerit de^o me^o: nō aut video ip̄m deū
meū q̄ fec̄ h̄. **S**z qm̄ sic ceru^o desiderat ad
fōtes aq̄z: z ē apd̄ eū fons vite: z i intellectu
sc̄pt^o ē psalm^o filijs chore: z iuisibilia dei p̄
ea q̄ facta sūt itellecta p̄spiciūt: qd̄ agūt i
ueniā deū meū: **C**ōsiderato fr̄a facta ē fra-
Est maḡ pulchritudo fraz: h̄ bz artificez.
Magna mirac̄a s̄ seminū atz gignētū: h̄
h̄nt ista oīa creatorē. **O**ñdo magnitudinē
circūfusi mar̄: stupeo: miroz: artificē q̄ro.

Allia lra.
† fontē.
† fontē.

Allia lra.
† dum.

Celum suspitio et pulchritudine siderum: ad
 miroz splendore solis exercitio diei suffici-
 entem: luna nocturnas tenebras consolantem.
 Mira sunt hec: laudanda sunt hec: vel
 etiam stupenda sunt hec. Neque enim terrena: sed
 iam celestia. Hodum ibi stat situs mea. Hec mi-
 roz: hec laudo: sed enim qui fecit hec: sitio. Re-
 deo ad meipsum: et qui sum etiam ipse qui talia
 quero: perscrutor: inuenio me habere corpus
 et animam: vnum quod regatur: alio quo regar: cor-
 pus seruire animam impare. Discerno aliquid
 melius esse animam quam corpus: ipsum quam inquisitores:
 talium reum non corpus: sed animam video: et tamen hec
 omnia que collustravi per corpus ea me collu-
 strasse cognosco. Terram laudabam: oculis co-
 gnoueram. Mare laudabam: oculis co-
 gnoueram. Celum: sidera: solem: lunamque lau-
 dabam: oculis cognoueram. Oculi mem-
 bra carnis sunt: fenestre sunt mentis. Inte-
 rior est qui per has videt: quam cogitatione ali-
 qua absens est: frustra patet. Deus meus qui
 fecit hec que oculis video: non istis oculis
 est inquirendus. Aliquid etiam per seipsum animam
 ipse respicit: vtrum sit aliquid quod non per oculos
 sentiat quasi colores et lucem: non per aures que
 si per canticum et sonum: non per nares quasi
 odor suauitatem: non per palatum et linguam qua-
 si saporem: non per totum corpus quasi duriciam et
 molliciam: rigorem: atque feruorem: asperitatem: le-
 nitatemque tractem: sed vtrum sit aliquid in-
 tus quod videatur. Quod intus est videamus:
 quod neque color sit: neque sonus: neque odor: ne-
 que sapor: neque calor: aut frigus: aut duricia:
 aut mollicies. Dicat ergo mihi: quem color
 habeat sapientiam: cum cogitamus iustitiam eius: qua
 intus in ipsa cogitatione pulchritudine frui-
 mur. Quid tamque sonus ad aures: quod tamque va-
 poris surgit ad nares: quod odori inferit: quod
 manu tractat et delectat: Et intus est et pul-
 chra est: et laudat: et videt: et si in tenebris
 sunt oculi isti: animam illam luce proficit. Quid
 est illud quod Tobias videbat: quam videtur fi-
 lio cecus filium vite dabat: Est ergo aliquid
 quod animam ipse corporis dominator: rector: habi-
 tator videt: quod non per oculos corporis sentit:
 non per aures: non per nares: non per palatum: non per
 corporis tactum: sed per seipsum. Et tamen melius quod
 per seipsum: quam quod per seruum suum est profusus. Seipsum
 enim per seipsum videt: et animam ipse ut noverit se:
 videt se. Sed nec vtius videat se corporaliter
 oculorum: querit auxiliu: imo vero ab omnibus
 corporis sensibus: tanquam impediens et per
 strepentibus abstrahit se a se: ut videat se
 in se: ut noverit se apud se. Sed nunquid

aliquid tale deus ipse est: qualis est ani-
 mus: Non quidem videri deus nisi animo
 potest: nec tamen ita ut animus videri potest.
 Aliquid enim querit animus iste quod deus est:
 de quo illi non insultent: qui dicunt: vbi est
 deus tuus. Aliquam querit incommutabile ve-
 ritatem: sine defectu substantiam. Non est ta-
 lis ipse animus: deficit: proficit: nouit: igno-
 rat: meminit: obliuiscit: modo illud vult:
 modo non vult. Ista mutabilitas non ca-
 dit in deum. Si dixerem mutabilis est deus:
 insultabunt mihi qui dicunt: vbi est deus tu-
 us. Querens ergo deum meum in rebus
 visibilibus et corporalibus et non inueni-
 ens: querens eius substantiam in meipso:
 quasi aliquid sit qualis ego sum: neque hoc
 inueniens: aliquid super animam esse sen-
 tio deum meum. Ergo ut eum tangerem.
Hec meditatus sum et effudi super
me animam meam: Quando anima
 mea contingeret quod super animam meam
 queritur: nisi anima mea super seipsam ef-
 funderetur: Si enim in seipsa remaneret: ni-
 hil aliud quam se videret. Et cum se videret: non
 vtius deum suum videret. Dicant iam in-
 sultatores mei: vbi est deus tuus: dicat: ego
 quod diu non video: quod diu differo: maducabo
 die et nocte lachrymas meas. Dicant illi
 adhuc vbi est deus tuus: Quero ergo de-
 um meum in omni corpore: siue terrestri: si-
 ue celesti: et non inuenio. Quero substantiam
 eius in anima mea: et inuenio. Meditatus
 sum tamen inquisitiones dei mei: et per ea
 que facta sunt inuisibilia dei mei: cupiens
 intellecta conspicerem: effudi super me animam
 meam: et iam non restat quem tangam ni-
 si deum meum. vbi enim domus dei mei
 super animam meam. Ibi habitat: inde me
 prospicit: inde me creauit: inde me guber-
 nat: inde mihi consulit: inde me excitat: inde
 me vocat: inde me dirigit: inde me ducit:
 inde me producit. Ille enim qui habet altissimam
 in secreto domus: habet etiam in terra taberna-
 culum. Tabernaculum eius in terra ecclesia est
 adhuc peregrina. Sed hic querendum est: qua
 in tabernaculo eius inuenit via qua puenit
 ad domum. Et enim cum effunderem super
 me animam meam: ad attingendum deum me-
 um: quare hoc feci: **Quia ingrediar in**
locum tabernaculi. Nam extra locum taber-
 naculi errabo: querens deum meum. Quo-
 niam ingrediar in locum tabernaculi. Ad-
 mirabilis usque ad domum dei. In
 locum tabernaculi ingrediar: admirabilis ta-

Alia lra.
 et recordat' illi.
 et in.

Alia lra.
 et transibo

bernaculi vsq; ad domū dei. **J**ā enī multa
admiroz in tabernaculo. **E**cce quanta ad-
miroz in tabernaculo. **T**abernaculū enim
dei ī terra: hoies sūt fideles: admiroz in eis
ipsoꝝ mēbroꝝ obsequiū: qꝝ nō ī eis regnat
peccatū ad obediendū desiderijs eiꝝ: nec
exhibēt mēbra sua arma iniquitatꝝ peccatoꝝ:
sed exhibēt se deo viuo in bonis opibꝝ: aie
seruēt deo: mēbra corpalia militare admi-
roz. **R**espicio ꝛ ipam aiām obediētē deo:
distribuentē opa actꝝ sui: frenatē cupidita-
tes: pellentē ignorantā: extendentes se ad
oīa aspa: ꝛ dura tolerāda: iusticiā ꝛ cantā-
tem impendentē ceterū. **A**dmiroz ꝛ istas vir-
tutes in aiā: sed adhuc in loco tabernacu-
li ambulo. **T**rāseo ꝛ h: ꝛ quis admirabile
sit tabernaculū: stupeo cū puenio vsq; ad
domū dei. **S**e qua domo dicit ī alio psal-
mo: cū pposuisset sibi qndā durā ꝛ diffi-
lem questionē: quare in hac terra plerūq;
bñ ē malis: ꝛ male ē bonis: ait: **S**uscepi co-
gnoscere: hoc labor est ante me: donec eā
in sanctuariū dei: ꝛ intelligā in nouissima.
Ibi est enī fons intellectꝝ in sanctuario dei:
ī domo dei. **I**bi intellexit iste ī nouissima: ꝛ
soluit questionē de felicitate iniquoꝝ: ꝛ la-
bore iustoꝝ. **Q**uō soluit: **Q**uia mali cuz h
differūt ad penas sine fine refuānt: ꝛ boni
cū hic laborāt exercēt: vt in fine heredita-
tem cōsequānt. **E**t hoc ille a sanctuario dei
coꝑuit: in nouissima intellexit: ascēdēs ī ta-
bernaculū: puenit in domū dei. **T**ñ dū mi-
raꝝ mēbra tabernaculi: ita pductꝝ est ad do-
mū dei: pcepit qndā dulcedinē seqndo ite-
riore nescio quā ꝛ occultā voluptatē tāq;
de domo dei tonaret suauiter aliqđ orga-
nū. **E**t cū ille ambularet ī tabernaculo au-
dito quodā interiore sono ductꝝ dulcedie
sequēs qđ sonabat: abstrahēs se ab omni
strepitu carnis ꝛ sanguinis: puenit vsq; ad
domū dei. **H**ā viā suā ꝛ ductū suū sic ipse
cōmemorat: quasi diceremꝝ ei. **A**d miras ta-
bernaculū in hac terra: quō puenisti ad se-
cretū domꝝ dei? **I**n voce: inquit: exul-
tationis ꝛ cōfessionis: **S**oni festiui-
tate celebrantis. **F**esta cū hic homines
celebrāt: sue luxurie ꝛsuetudinē habēt cō-
stituerē organa aī domos suas: aut pone-
re symphoniā: vel quecunq; musice ad lu-
xurias seruētia: ꝛ illicitia: ꝛ vbi audita fu-
erint hec: quid dicimus q̄ transimꝝ? **Q**uid
hic aq̄t? **E**t respōdet nobis: aliqua esse fe-
sta. **M**atalicia inquit celebrāt: nuptie hic
sunt vt nō videant incepta illa cantica: sed

excuset festiuitate luxuria. **I**n domo dei fe-
stiuitas sempiterna est. **N**ō enī aliquid ibi
celebratur ꝛ trāsit. **F**estū sempiternū: cho-
rus angeloꝝ. vultus presens dei: leticia si-
ne defectu. **E**t dies hic festus ita est: vt nec
aperiatur initio: nec sine claudat. **S**e illa
eterna ꝛ ppetua festiuitate: sonat nescio qđ
canorū ꝛ dulce auribus cordis: si nō pstre-
pat mūdꝝ. **A**mbulātī in h tabernaculo ad-
mirabili dei: ꝛ miracula dei in redēptōne fi-
deliū consideranti: mulcet aurē sonus fe-
stiuitatꝝ illius: ꝛ rapit ceruū ad fontes aqꝝ.
Sed quia fratres: qꝝ diu sumus in corpe h
peregrinamur a dño: ꝛ corpus quod cor-
rumpit aggrauat animā ꝛ deprimit terre-
na inhabitatio sensum mīta cogitantem:
ꝛ si vtcūq; nebulis diffugatis ambulando
p desideriū ad hūc sonū puenimꝝ: inter-
dum vt aliqđ de illa domo dei nitēdo ca-
piamus: onere tñ quodā infirmitatꝝ nostre
ad consueta recedimus: ꝛ ad solita ista di-
labimur. **E**t quomodo ibi iueneramus vñ
gauderemus: sic hic non deerit quod ge-
manus. **E**tenim ceruus iste manducans
die ac nocte lachrymas suas: raptus desi-
derio ad fontes aquarum: interiorē scilicet
dulcedinē dei: effundens super se animas
suam vt tangeret quod est super animam
suam: ambulans in locum tabernaculi ad-
mirabilis vsq; ad domum dei: ꝛ ductus ī-
terioris ꝛ intelligibilis soni iocunditate vt
omnia exteriora contemneret: ꝛ in interio-
ra raperetur: adhuc tamen homo est: ad-
huc hic gemit: adhuc carnem fragileꝝ por-
tat: adhuc inter scandala huiꝝ mundi peri-
clitatur. **R**espexit ergo ad setāq; inde ve-
niens: ꝛ ait sibi constituto inter has tristi-
cias: et comperans hec illis ad que viden-
da ingressus est: ꝛ post que visa egressus
est. **Q**uare: inquit: tristis es ani-
ma mea: et quare conturbas me?
Et ecce iam quadam interiore dulcedine
letati sumus: ecce acie mentis aliquid in-
commutabile et superstrictum et raptim p-
spicere potuimus. **Q**uare adhuc contur-
bas me: quare adhuc tristis es? **N**on enī
dubitas de deo tuo. **N**unquid enim non
est quod tibi dicas contra illos qui dicūt:
vbi est deus tuus? **J**am aliquid incom-
mutabile persensī: quare adhuc contur-
bas me? **S**pera in dominum: **E**t
quasi responderet illi anima eius in silen-
cio: quare cōturbo te nisi quia nondū sum
ibi vbi est dulce illd: quo sic rapta sū quasi

Alia ifa.
† sonꝝ epulāt.

Alia ifa.
† deo.

per transitus. Nunquid iam bibo de fonte illo nihil metuens: iam nullum scandaluz ptimesco: iam de cupiditatib⁹ oib⁹ tanq³ edomitis victisq³ secunda sum: Nonne aduersus me diabol⁹ vigilat hostis me⁹: Nonne laq³os mihi q³tidie deceptiois intendit: Nonne vis vt pturbet te: posita i seclo: z pegri na adhuc a domo dei mei: Sz spera in do minu: rñdet pturbati se aie sue: z quasi ra tionē reddēti pturbatiois sue: ppter mala q³ abūdat hic mūdus: interi habita i spe. Spes enī q³ videt nō est spes. Si autē q³ nō videm⁹ speram⁹: p⁹ patiētiā expectam⁹: spe ra in dño. Quare speras: Qm³ confite bor illi: Quid ei p⁹teberis: Salutare vult⁹ mei de⁹ me⁹. A me mihi sal⁹ esse nō pōt: hoc dicā: h³ p⁹tebor: salutare vult⁹ mei deus me⁹: Etenī vt metuat i his q³ vt cūq³ intellecta cognoscit: respexit iterū sol licit⁹ ne obrepāt iūmic⁹: nōdū dic salu⁹ suz ex oī pte. Etenī pmutias hñtes spūs in no bismetipis ingenuiscim⁹ adoptionē: expec tātes redēptionē corpis nri. Illa pfecta in nobis salute: erim⁹ in domo dei: vidētes si ne fine: z sine fine laudātes eū: cui dictū ē: Beati q³ habitāt in domo tua: in secla se culoz laudabūt te. Hoc nōdū ē: qz nōdū est salus q³ pmittit: sed p⁹tebor dño meo i spe: z dico illi: salus vult⁹ mei deus meus. Spe enī salui facti sum⁹. Spes autē q³ vide tur: nō est spes. Perseuera ergo vt pueni as: pseuera donec veniat salus. Audi ipm deū tuū de interiore tibi loquētē: Sustine dñm z viriliter age z pfortet cor tuū z susti ne dñm: qm³ q³ pseuerauerit vsq³ in finē bic salu⁹ erit. Quare q³ tristis es aia mea: z q³ re pturbas me: Spera in dñm qm³ p⁹tebor illi. Hec est p⁹fessio mea: salutare vult⁹ mei deus me⁹. Ad meipm aia mea tur bata est: Nūqd a deo turbat. Ad me tur bata est: ab icōmutabili reficiebat: ad mu tabile pturbabat. Noui qz iusticia dei mei māet: vtz mea maneat nescio. Terret em̄ me Apl's dicēs: Qui se putat stare: videat ne cadat. Ergo qz n̄ est i me firmitas mihi: nec ē mihi spes de me: ad meipm turbata ē aia mea. Uis nō pturbet. Nō remaneas i teipō: z dic: Ad te dñe leuaui animā meā. Hoc plēn⁹ audi: noli sperare de te: sed de deo. Nā si speras de te aia tua pturbat ad te: qz nōdū inuenit vñ sit secunda de te. Er go qm³ ad me pturbata est aia mea: qd re stat nisi hūilitas: vt d̄ seipā aia nō psumat: Quid restat nisi vt oīno minimā se faciat:

nisi vt se hūillet: vt exaltari mereat: nihil si bi tribuat: vt ei ab illo qd vtile est tribuat. Ergo qz ad me turbata est aia mea: et hāc pturbationem: facit supbia. Propterea meorat⁹ sū tuū dñe de terra iorda nis z hermonijm a mōte puo. Uñ memorat⁹ sū tuū: A mōte puo: z de fra ior danis. Forte de baptismo vbi est remissio peccatoz. Etenī nemo currit ad remissio nē pctōz nisi q³ displicet sibi. Nemo currit ad remissionē peccatoz: nisi qui se cōfitef pctōrem. Nemo se p⁹tef pctōrem: nisi hu miliādo seipm deo. Ergo de terra iorda nis memorat⁹ sū tuū: z de mōte puo: nō de mōte magno: vt de mōte puo tu facias ma gnū: qm³ q³ se exaltat humiliabit: z q³ se hu miliat exaltabit. Si autē z interpretatiōes no minū q³as: iordanis est descētio coz. Be scēde q³ vt eleueris: noli extolli ne elidaris. Et hermonijm a monte puo. Hermonijm anathemazatio iterptat Anathematiza te ipsū displicēdo tibi. Displicebis enī deo: si placueris tibi. Ergo qz nobis deus oīa bona pstat qz ipse bon⁹ ē: nō qz nos digni sum⁹: sed qz ille misericors est: nō qz in ali quo pmeruim⁹: de terra iordanis z hermo nijm cōmemorat⁹ sum dei. Et qz humiliter cōmemorat⁹ exaltatus pfrui merebitur: qz nō in se exaltatur: qui in domino gloriatur

Abyssus abyssum iuocat in vo ce cataractarum tuarum: Peragere psalmū possum fortasse adiutus studio ve stro: cui⁹ seruoze video. De labore autē ve stro nō satis curo vt audiatis: qm³ z me qui loquor ita in his laborib⁹ sudare cernatis. Aspiciētes me laborātē pfecto collatoza tis. Nō em̄ mihi laboro s̄ vobis. Ergo au dite: qm³ velle vos video. Abyssus abyssū iuocat in voce cataractaz tuaz: Deo di xit ille qui eius cōmemorat⁹ est d̄ terra ior danis z hermonijm. Et admirando dixit: Abyssus abyssum iuocat in voce catara ctaruz tuaz. Que abyssus quā abyssuz iu ocat: Vere quia iste intellectus abyssus est. Abyssus enī est pfunditas quedaz im penetrabilis: incomphensibilis: z maxime solet dici in aquarū multitudine. Ibi eniz altitudo: ibi profūditas: que penetrari vs q³ ad fundum non potest. Deniq³ quo dam loco dictū est: Iudicia tua abyssus multa: hoc volēte scriptura cōmendare qz iudicia dei nō cōprehēdunt. Que q³ abys sus quā iuocat abyssū: Si p⁹ditas est ab yssus: putamus non cor hoīs abyssus est:

Alia lra.
† memor ero.
Alia lra nō h5,
† modico.

Alia lra.
† adhuc.

Quid est pfūdi⁹ hac abyſſo: Loq̄ homies
poſſūt: videri poſſunt p̄ opationē mēbro-
rū: audiri in ſermōe. Sed cui⁹ cogitatio pe-
netrat: cui⁹ cor inſpicit: Quid int⁹ gerat:
qd̄ int⁹ poſſit: qd̄ int⁹ agat: qd̄ intus diſpo-
nat: qd̄ int⁹ velit: qd̄ int⁹ nolit: q̄s cōprehē-
dit: Puto nō absurde itelligi abyſſus ho-
minē: s̄ quo alibi dictū eſt: Accedit hō ad
cor altū ⁊ exaltabit de⁹. Si q̄ hō abyſſus ē:
quō abyſſus iuocat abyſſū: Homo iuocat
hoiem. Inuocat quaſi quō deus iuocat:
Mō. Sed iuocat vocat. Nā dictū eſt de q̄-
dam: mortē iuocat: id eſt ſic viuit vt mortē
ad ſe vocet. Nā nemo hoim eſt qui oratio-
nem faciat: ⁊ iuocet mortē: ſed male viuen-
do hoies mortē iuocāt. Abyſſus abyſſum
iuocat: homo hominem. Sic diſcitur ſa-
pientia: ſic diſcitur fides: cū abyſſus abyſ-
ſum iuocat. Abyſſum iuocant ſancti p̄-
dicatores verbi dei: Nūquid ⁊ ipſi abyſ-
ſus: Ut noueris qz abyſſus ⁊ ipſi: Ap̄ls ait:
Mimū eſt vt a vobis dijudicer aut ab hu-
mano die. Quanta aut abyſſus ſit audite
ampl⁹: Neqz em̄ ego meipz dijudico. Tā
tam ne pfunditatē creditis eſſe in hoie: q̄
lateat ipm hoiez in q̄ ē. Quāta pfunditas
infirmittatis latebat in Petro: qñ qd̄ in ſe
ageretur int⁹ nesciebat: ⁊ ſe moriturū cum
dño vel p̄ dño temere p̄mittebat. Quāta
abyſſus erat: Que tñ abyſſus nuda erat
oculis dei. Nā hoc illi chriſt⁹ p̄nūciabat:
qd̄ in ſe ipſe ignorabat. Ergo ois hō licet
ſanct⁹: licet iuſtus: licet in multis pficiens:
abyſſus eſt: ⁊ abyſſum iuocat: qñ homini
aliqd̄ fidei: aliqd̄ veritatis p̄pter vitā eter-
nam p̄dicat. Sed tūc eſt vñl abyſſus abyſ-
ſus vocātē: qñ ſit in voce cataractarū tua-
rum. Abyſſus abyſſum iuocat hō hoiem
lucraf: nō tñ in voce ſua: ſed in voce cata-
ractaz tuaz. Alū accipite intellectū. Ab-
yſſus abyſſum iuocat in voce cataracta-
rū tuarū. Ego q̄ p̄remiſco cū ad me p̄tur-
bata eſt aīa mea: a iudicijs tuis timui ve-
hemēter. Iudicia enī tua abyſſus multa:
⁊ abyſſus abyſſum iuocat. Nā ſb hac car-
ne mortali: laborioſa: peccatrice: moleſtijz
⁊ ſcandalis plena: ꝓcupiſcentijs obnoxia
dānatio q̄dam eſt de iudicio tuo: qz tu di-
xiſti peccatori: Adorte morierī: ⁊ in ſudore
vultus tui edes panē tuū. hec abyſſus p̄i-
ma iudicij tui: Sz ſi male hic vixerit hoies
abyſſ⁹ abyſſū iuocat: qz s̄ pena i p̄nā trāſ-
cūt: ⁊ de tenebrī ad tenebraſ: ⁊ s̄ pfundita-
te ad pfunditatē: ⁊ de ſupplicio ad ſuppli-

cium: ⁊ de ardore cupiditatis i flāmas ge-
bennaz: Ergo hoc timuit fortassis hō iſte
cū ait: Ad meipm aīa mea p̄turbata eſt: p̄-
pterea memorabor tui dñe de terra iorda-
nis ⁊ hermonijm. humili eē debeo. Exhor-
rui enī iudicia tua vchemēter: timui iudi-
cia tua: ideo ad me aīa mea cōturbata eſt.
Et quia iudicia tua timui: pua ne iudicia
ſunt iſta: Magna: dura ſūt: moleſta ſunt:
ſed vñā ſola eſſent. Abyſſus abyſſum in-
uocat in voce cataractarū tuaz. Quia tu
minaris: tu dicis: ⁊ poſt iſtos labores reſta-
re alterā damnationē: In voce cataracta-
rū tuaz: abyſſus abyſſum iuocat. Quo ḡ
abibo a facie tuo: ⁊ ab ſpiritu tuo q̄ fugiaz
ſi abyſſus abyſſum iuocat: ſi poſt iſtos la-
bores timent grauiorē: Oēs ſuſpē-
ſiōes tue ⁊ fluct⁹ tui ſup me ingreſ-
ſi ſunt. Fluct⁹ in his que ſentio: ſuſpenſu-
re in his q̄ minaris: Ois p̄ſeſſio mea flu-
ctus eſt tuus: oīs cōminatio tua: ſuſpēſu-
ra tua eſt. In fluctib⁹ iuocat abyſſus iſta:
in ſuſpēſuris iuocat alterā abyſſus. In eo
qd̄ laboro oēs fluct⁹ tui: in eo qd̄ minaris
grau⁹ oēs ſuſpēſiōes tue ſup me ingreſſe
ſūt. Qui enī minat nō p̄mit ſed ſuspendit:
ſed qz liberat: hoc dixi aīe mee: Spera in
dñm qm̄ p̄ſtebor illi: ſalutare vult⁹ mei de
us me⁹: Magis qz crebra ſūt mala: dolci-
or erit miſericordia tua. Ideo ſeq̄. In
die mādaui dñs miſericordiā ſuā
⁊ nocte declarauit. Nulli vacat audi-
re in tribulatione. Attēdite cū vobis bene
eſt: Audite cū vobis bñ eſt. Viſcite cū trā-
quilli eſtis ſapientie diſciplinam: et verbū
dei vt cibum colligite. Quando enīz q̄s
in tribulatione ē: prodeſſe illi debet: quod ſe
curus audiuit. Etenim in rebus proſperis
mādat tibi de⁹ miſericordiā ſuā: ſi ei fidelē
fuierī: quia liberat te de tribulatione: ſed
non tibi declarat ipſam miſericordiaz quā
tibi per diem mādaui niſi per noctē. Lū
venerit ipſa tribulatio: tunc adiutorio te
non deſerit: oſtendit tibi veruz fuiſſe quod
tibi per diem mādaui. Etenim ſcriptum
eſt quodā loco: Specioſa miſericordia do-
mini in tempore tribulationis: ſicut nubes
pluuie in tempore ſiccitatis. In die mā-
daui dominus miſericordiam ſuam ⁊ no-
cte declarauit. Non tibi oſtendit quia ſub-
ueit tibi: niſi venerit tibi tribulatio: vñ eru-
ar ab illo q̄ tibi p̄ diē p̄miſit: Jo admone-
mur imitari formicā. Sic enī p̄ſpitas ſecū
ſignificat die: Aduerſitas ſecū ſignificat

Alia ſa.
† oia excelsa
† trāſierūt.

Alia ſa.
† canticū eius.

Almus
... ab illo qd̄ tibi p̄ diē p̄miſit: Jo admone-
mur imitari formicā. Sic enī p̄ſpitas ſecū
ſignificat die: Aduerſitas ſecū ſignificat

nocte: ita alio modo prosperitas seculi significat estate: aduersitas seculi significat hyeme. Et quod facit fornicia: Per estate colligit quod ei per hyeme perit. Ergo cum est estate: cum bene est vobis: cum tranquilli estis: audite verbum domini. Quia enim fieri potest ut in hac tepestate seculi huius sine tribulatione: totum hoc mare transseatis: Quia fieri potest: cui hoc hominum contingit: Si contigit alicui: plus metuenda est ipsa tranquillitas. In die mandauit dominus misericordiam suam et nocte declarauit. Quid ergo agas in hac peregrinatione: quid agas? Apud me oratio deo vite mee: Hoc hic ago ceruus sitiens et desiderans ad fontes aquarum: recordans dulcedinem fontis illius qua ductus sum per tabernaculum usque ad domum dei: quod diu hoc corpus quod corruptum aggrauat animam: apud me oratio deo vite mee. Non enim ut supplicem deo emptus sum de transmarinis locis: aut ut exaudiat me deus meus nauigabo ut de lignis afferam thura et aromata: aut de grege adducam vitulum vel arietem. Apud me oratio deo vite mee. Inquit habeo victimam quam immolare: inquit habeo thurum quod imponam: inquit habeo sacrificium quod flectam deum meum. Sacrificium domino spiritus tribulatus. Quod sacrificium tribulati spiritus: audi. **Vicam domino susceptorem meus es. Quare mei oblitus es.** Sic enim habet laborum quasi tu oblitus sis mei: Tu exerceas me: et noui quod differis mihi: non mihi auferas quod promissisti. Sed tamen quare me oblitus es? **Taqum dicit voce nostra clamauit et caput nunc: Beatus deus meus: quare me dereliquisti: Vicam deo susceptorem meus es: quare mei oblitus es.** Ut quod me repulisti: Ex illa altitudine fontis intelligentie incommutabilis veritatis: ut quid me repulisti? **Quare grauedine et podere iniquitatis mee: iam illuc inhians ad ista deiectus sum: Vicam alio loco ista vox: Ego dixi in extasi mea: vbi vidit nescio quid magni excessum mentis. Ego dixi in extasi mea: pietus sum a facie oculorum tuorum. Comparauit enim hec in quibus esset: illis in que erectus erat: et vidit se longe pietum a facie oculorum dei: sicut et hic: ut quod me repulisti: Et ut quid contristatus incedo dum affligit me inimicus. Dum perfrigit ossa mea. Teptator ille diabolus scadalus vbiqum crebrescens: quorum abundantia refrigerat caritas multorum: cum videat fortes ecclesie plerumque scadalus cedere: Nonne dicit corpus christi: perfrigit inimicus ossa mea: Quia enim fortes sunt: et aliquando ipsi fortes teptationibus cedunt. Hec cum quisqum considerat ex corpore christi: ex voce corporis christi: nonne**

clamat: ut quod me repulisti: et ut quod tristis incedo dum affligit me inimicus: dum perfrigit ossa mea: Nonne carnes meas habet et ossa mea: ut in quibus putabas esse aliqua fortitudo: videas cedere in teptationibus: ut ceteri infirmi desperent: quoniam fortes videt succumbere. Quanta ista picula fratres mei. **Exprobrauerunt mihi qui tribulant me: Interum illa vox. Dum dicit mihi per singulos dies vbi est deus tuus? Et maxime ista dicit in teptationibus ecclesie: vbi est deus tuus.** Quanta hec martyres audierunt per nomine christi: fortes et patientes: quantum illi dictum est: vbi est deus vester: Liberet vos si potest. Tormenta enim ipsorum extrinsecus boies videbant: coronas intrinsecus non videbant. **Exprobrauerunt mihi qui tribulant me: cum dicit mihi per singulos dies: vbi est deus tuus.** Et ego propter hec quoniam ad me turbata est anima mea: quod ei aliud quam illud dicam. **Quare tristis es anima mea: et quare turbas me? Et quasi rident: non vis ut turbem te: hic posita in tantis malis suspirans: ad bona sitiens et laborans: non vis ut turbem te? Spera in domino quoniam adhuc confitebor illi: Vicam istam confessionem: repetit spei confirmationem. Salus vultus mei et deus meus.**

Explicit Tractatus de ps. XLII
Incipit Tractatus de ps. XLII
Prefatio.

Psalms iste breuis est. Sic satisfacit mentibus auditorum: ut molestus non sit verum tribus ieiuniorum. **Psalmus** ex his anima nostra quam tristis esse dicit: quod cantat in his psalmo. Tristis credo ex aliquo ieiunio suo: vel potest ex aliqua fame sua. **Ma** ieiunium voluntate est: fame necitatur. **Esurit** ecclesia: esurit corpus christi. **Et** homo ille vbiqum diffusus est: caput sursum est: membra deorsum: eius voce in omnibus psalmis vel psallente vel gemente vel letante in spe: vel suspirante in re: notissima iam et familiarissima habet deum tantumque nostrum. **Non** autem diu est imorandum ut insinuemus vobis quod loquitur. **Sit** vnusquisqum in christi corpore et loquitur. **Non** autem homo oes qui proficiunt: et qui celesti illi citati iugemiscunt: qui peregrinationem suam norunt: qui viam tenent: qui in desiderio terre illius stabilissime spem tantumque anchoram prefixerunt. **Non** stis ergo quia hoc genus hominum: hoc semine bonum: hoc frumentum christi inter zizania gemit: et hoc donec veniat tempus messis: id est usque in fine seculi: sic exponit que non fallitur veritas: **Bemens** ergo inter zizania: id est inter malos homines: inter dolosos et seductores: aut ira turbulentos:

Alia lra habet
t iunici mei.

Alia lra.
t deo.
Alia lra
t salutare.

Alia lra.
bi cofrigit